

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-01-2020

«Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo.... Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escriptures que es refereixen a ell.» (Lc 24,15-16.27).

En el número 7 de la carta apostòlica "Misericordia et misera", promulgada el 20 de novembre de 2016, en acabar el "Jubileu de la misericòrdia", el Papa Francesc va suggerir algunes iniciatives, com a testimoni de l'experiència de la gràcia viscuda durant aquell any. En l'esperit de la "misericòrdia", que es faria realitat amb obres i gestos, el Papa havia assenyalat la oportunitat "que cada comunitat, un diumenge de l'any litúrgic, pogués renovar el seu compromís de difusió, coneixement i aprofundiment de la Sagrada Escriptura". En aquell moment, en la ment del Papa, va sorgir la idea d'organitzar un diumenge "totalment dedicat a la Paraula de Déu", per ajudar a la gent a comprendre cada vegada més la riquesa inesgotable que prové de les Escriptures, amb iniciatives que poguessin motivar els creients a ser instruments vius de la transmissió de la Paraula.

El Papa Francesc va escollir un diumenge de gener, el tercer del "temps litúrgic de l'any". ho va decidir i voler "per iniciativa pròpia" ("motu proprio", com s'anomena en el llenguatge de la cúria), signat -el passat 30 de setembre- una carta apostòlica que comença amb les paraules llatines "Aperuit illis". I en veritat és una "bona notícia". Serà el "**diumenge de la Paraula**": aquest any el 26 de gener, el proper el 24 i el 23 l'any 2022, i així successivament. El diumenge "cau" en el període en el que "estem convidats a enfortir els llaços amb els jueus i a pregar per la unitat dels cristians". De fet, el Papa precisa que "no es tracta d'una pura coincidència en el temps: celebrar el diumenge de la Paraula de Déu expressa un valor ecumènic, perquè la Sagrada Escriptura ens diu, a qui l'escolta, el camí que cal fer per aconseguir la unitat autèntica i sòlida".

El "**diumenge de la Paraula**" ha de ser un diumenge com un altre, però al mateix temps diferent dels altres, perquè la "celebració, reflexió i difusió" de la Paraula de Déu ha de tenir un moment privilegiat. Tot i que en tots els diumenges de l'any, a l'Eucaristia es celebra amb solemnitat la litúrgia de la Paraula, el "**diumenge de la Paraula**", pretén posar un fort èmfasi en ella, que doni un renovat impuls al coneixement de l'Escriptura i que tingui un valor important per a vida de la comunitat eclesial i de cada cristià: no només "una vegada a l'any", sinó "una vegada per tot l'any".

La intenció és ben clara: els batejats han d'estar cada vegada més "familiaritzats i units a la Sagrada Escriptura i amb Crist Ressuscitat", que no es cansa de partir la Paraula i el Pa a la comunitat dels creients. Si un no s'endinsa en una confiança constant amb la Sagrada Escriptura, "el cor romà glaçat i els ulls tancats, afectats com som per innumerables cegueses". Seríem dels deixebles que fugen de Jerusalem, tancats a casa seva, incapaços d'ajudar el peregrí

que explica les Escriptures i sense atrevir-se a demanar-li que es quedi amb ells a Emmaús per "partir el pa", perquè ja es fosc i el dia declina (cf. Lluc 24: 29-30).

El Papa Francesc ens exhorta a no cansar-nos mai de dedicar temps i pregària a les Sagrades Escriptures, per què puguin ser acceptades « no com a paraula humana, sinó com allò que és en realitat: paraula de Déu » (1 Tessalonicencs 2,13); subratlla la necessitat de dedicar un temps apropiat per a la preparació de l'homilia. Certament, quan et pares a meditar i a resar sobre el text sagrat, llavors pots parlar amb el cor, arribar al cor de les persones que escolten, per a expressar l'essencial i el que dóna fruit.

Entre les diverses iniciatives suggerides, hi ha certament una difusió més estesa de la *lectio divina*, de manera que, amb la lectura orant del text sagrat, la via espiritual trobi un lloc on recolzar-se i un creixement. La *lectio divina*, permet comprovar quanta fecunditat prové del text sagrat, llegit a la llum de tota la tradició espiritual de l'Església, que necessàriament condueix a gestos i obres concretes de caritat.

Acollim la iniciativa del Papa Francesc per què la Paraula aconseguixi una nova vivacitat, reforci al creient a proclamar amb coratge "l'evangeli de Déu", recordi que ningú pot manipular-la o considerar-la com a "cosa pròpia", robant-la al poble de Déu, per qui fou escrita.

Confiem que el diumenge dedicat a la Paraula pugui fer créixer en el poble de Déu una constant i religiosa familiaritat amb les Sagrades Escriptures, així com l'autor sagrat ja ensenyava en l'antiguitat: « La paraula és molt a prop teu; la tens als llavis, la tens al cor, perquè puguis complir-la. » (Deuteronomi 30,14).

Magdalena Aulina sempre va estar en escolta obedient a la Paraula de Déu, la va fer el centre de la seva vida i del seu apostolat. A la finca "Casa Nostra" de Banyoles, volia que hi hagués noms bíblics per donar caràcter a alguns racons, amb el fi de que els que entressin, recordessin la Sagrada Escriptura i es familiaritzessin amb ella (alguns exemples: el pou de Jacob, Horeb, Betlem, Natzaret, Getsamani...). Li demanem a Magdalena que ens suggereixi la millor manera per valorar la Sagrada Escriptura en la nostra vida personal i en la de les nostres famílies i comunitats.

